

ಮೊದಲು ಸಾದಾ ಸಾಬೂನಿತ್ತು, ಈಗ ಡಿಟರ್ಜೆಂಟ್. ಅಚ್ಚ ಬಿಳಿಯಾಗಿ ಕಾಣಲು ಒಂದು ಪುಡಿ, ಹೊಚ್ಚಹೊಸದಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಇನ್ನೊಂದು. ಕಲೆ ತೆಗೆಯಲು ಒಂದು ದ್ರವ, ತೊಳೆದ ನಂತರವೂ ಸುವಾಸನೆ ಉಳಿಯಲು ಇನ್ನೊಂದು. ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯುವ ಕಟ್ಟಿಯ ಬಳಿ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳದ್ದೇ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಉಗ್ರಾಣ.

ಯಾವುದೇ ಉತ್ಪಾದನೆ ಯುಗವು - ಯುಗವಿಂತೆಯೆ ಕನ್ನಡಿಯ ಎದುರಿಗೆ ಇರುವ ಕಟ್ಟಿಯನ್ನೂ ಮೈ ನೋಡಿ. ಅದು ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಸೌಂದರ್ಯವರ್ಧಕ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಕನ್ನಡಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತಾಗ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣುವುದು ಅವರ ಬಿಂಬವಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಅವರ ಯಾವುದೋ ಫೇವರಿಟ್ ಸಿನಿಮಾ ನಾಯಕ ಅಥವಾ ನಾಯಕಿಯ ಸುಂದರ ಮಾದಕ ಬಿಂಬ. ತಾವೂ ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಣಬೇಕು ಎಂಬ ಹಂಬಲ. ಅದು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಹಗಲಿಡೀ ಟಿವಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಜಾಹಿರಾತುಗಳು ಕೊಡುವ ಭರವಸೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ. ಸರಿ. ಮುಖ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಕಾಣಲು ಹಲವು ಕ್ರೀಮುಗಳು, ಪೌಡರುಗಳು; ಕಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ಕಾಣಲು ಮಾಯಿಶ್ವರೈಸ್‌ಗಳು, ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿಕ್, ಕಾಡಿಗಿ, ತಲೆಗೂದಲಿಗೆ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಎಣ್ಣೆ, ಕೂದಲು ಕೂಡಿಸಲು ಒಂದು ಕ್ರೀಮು, ಕೆದರಿದಂತೆಯೇ ಉಳಿಯಲು ಇನ್ನೊಂದು ಕ್ರೀಮು. ಬಿಳಿಗೂದಲು ಕಪ್ಪು ಮಾಡಲು ಹೇರ್ ಡೈ; ದಟ್ಟ ಕಪ್ಪು ಕೂದಲು ಬೇಕಾದ ಬಣ್ಣ ಕಾಣಲು ಇನ್ನೊಂದು. ರಾಸಾಯನಿಕಗಳ ರಾಶಿ ರಾಶಿ.

ಇದರ ಜತೆಗೆ ಔಷಧಿಗಳ ರಾಶಿ. ತಲೆನೋವು, ನೆಗೆಡಿ, ಕೆಮ್ಮು, ಅಜೀರ್ಣ, ಲೂಸ್ ಮೋಷನ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಕಾಯಿಲೆಗಳಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸಾಮಾನ್ಯ. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ನಾವು ಬಗೆಬಗೆಯ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆ.

ತೋಟವಿಧವರ ಕಥೆ

ತೋಟಗಾರಿಕೆಯೂ ಈಗ ಒಂದು ಉದ್ಯಮ. ಹೀಗಾಗಿ ಇರುವಷ್ಟು ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿಯೇ, ಕಡಿಮೆ ಬಂಡವಾಳದಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭ ಗಳಿಸುವುದು ಉದ್ಯಮದ ಧರ್ಮ. ಹಣ್ಣು ತರಕಾರಿಗಳ ಇಳುವರಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕು, ತೂಕ ಮತ್ತು ಗಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕು, ಅವುಗಳಿಗೆ ಹೊಳಪುಳ್ಳ ಬಣ್ಣ ಬರಬೇಕು- ಇವೆಲ್ಲವೂ ವ್ಯಾಪಾರದ ಅಗತ್ಯಗಳು. ಮೊದಲು ನೈಜವಾದ ಕೃಷಿ ನೈಜವಾದ ಬಣ್ಣ ರುಚಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಸ್ಪರ್ಧೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಕಾಣಲಿ ಎಂದು ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಒಂದೊಂದು ಬಗೆಯ ರಾಸಾಯನಿಕ. ಕೃತಕ ಹಾರ್ಮೋನುಗಳು, ರಸಗೊಬ್ಬರಗಳು, ಹಲವು ಬಗೆಯ ಕೀಟನಾಶಕಗಳು, ಸ್ತ್ರೀಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇವು ಬರುತ್ತವೆ.

ಇವು ಬಳಕೆಯಾದ ನಂತರ ಕ್ರಮೇಣ ಕೃಷಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಅಂತರ್ಜಲದಲ್ಲಿ, ನದಿ, ಕೆರೆಯಂಥ ನೀರಿನ ಆಕರಗಳಲ್ಲಿ, ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಹಲವು ಬಗೆಯ ಮಾಲಿನ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ. ಇವು ಮನುಷ್ಯ ಸೇವನೆಗಂತೂ ಖಂಡಿತ ವಿಷಕಾರಿ. ರೈತರು ಇದನ್ನು ಬಳಸುವಾಗ ಕೈಗವಸುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಮೂಗಿಗೆ ಕವಚಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸ್ತ್ರೀ ಕಣ್ಣಿಗೆ ತಾಗದ ಹಾಗೆ ಕನ್ನಡಕಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇವೆಲ್ಲಾ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಿದರೆ ಸಾಕೇ! ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ.

ಹಲವಾರು ತರಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದಲೇ ಕೀಟನಾಶಕಗಳನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಬಾಳೆ, ಮಾವು ಮುಂತಾದ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಹಣ್ಣಾಗಿಸಲು, ಅವು ಬಹಳ ದಿನ ಕೆಡದಂತೆ ಉಳಿಯಲು ಅದಷ್ಟು ನಮೂನೆ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಇವು ಹೂಕೋಸು, ಎಲೆಕೋಸು, ಸೊಪ್ಪು ಮುಂತಾದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಂತೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಬರೀ ನೀರಿನಿಂದ ತೊಳೆದರೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಕಷ್ಟ. ನೀರಿಗೆ ಸಲ್ಲ ಉಪ್ಪು ಬೆರೆಸಿ ತೊಳೆದರೆ ಉತ್ತಮ.

'ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಸೇಬು ಡಾಕ್ಟರನ್ನಿಡುವುದು ದೂರ' ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಹೇಳಿಕೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ತಂದ ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಸೇಬು, ದಿನಕ್ಕೊಂದು ತೊಳೆದು ತಿಂದರೂ ಡಾಕ್ಟರ ಬಳಿ ಹೋಗುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ ವಾದೀತು. ಏಕೆಂದರೆ ಸೇಬಿನ ತಾಜಾತನ ಉಳಿಯಲಿ, ಹೊಳಪು ಬರಲಿ ಎಂದು ಪ್ರತಿ ಸೇಬಿಗೆ ಅತಿ ತೆಳುವಾದ ಮೇಣದ ಲೇಪನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೊಳೆದರೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ; ಚಾಕುವಿನಿಂದ ಕೆರೆದು ತೆಗೆಯಬೇಕು.

ಎನು ಮಾಡುವುದು?

ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿದ ನಂತರವೂ ದಿನ ನಿತ್ಯ ಮನೆ, ಕಛೇರಿ, ಶಾಲೆ, ಅಂಗಡಿ, ಹೋಟೆಲು ಹೀಗೆ ನಾವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇರುವ, ಹೋಗಿಬರುವ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ರೀತಿಯ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳ ಬಳಕೆ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಸ್ವಲ್ಪ ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿದರೂ ಅಪಾಯ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಆದರೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಿಡಲಾದೀತೇ ಎಂದರೆ ಅದೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಹಂತಕ್ಕೆ ನಾವು ಬಂದು ತಲುಪಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವು ರಾಸಾಯನಿಕಗಳ ಬಳಕೆಯ ಬದಲಿಗೆ ಬೇರೆ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬಹುದು, ಇನ್ನು ಕೆಲವುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬದುಕಬೇಕು, ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಇರಬೇಕು; ಅವುಗಳ ಸಮರ್ಥ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೇ ಹೆಚ್ಚು ಜಾಣತನ. ಇದಾಗಬೇಕು ಎಂದರೆ ಮೊದಲ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅರಿವು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮನೆಯನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ಗುಡಿಸಿ, ನೀರಿನಿಂದ ಒರೆಸಿ, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಧೂಳನ್ನು ರುಡಿಸುತ್ತಾ, ಫೀರೋಪಕರಣ, ಟಿಪಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಹಸಿ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಒರೆಸುತ್ತಾ, ಶುದ್ಧವಾದ ಗಾಳಿ ಒಳಹೊರಗೆ ಆಡುವ ಹಾಗೆ, ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಬಿಸಿಲು, ಬೆಳಕು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬೀಳುವ ಹಾಗೆ; ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಬಚ್ಚಲಲ್ಲಿ ಹಸಿ ಉಳಿಯದ ಹಾಗೆ, ಕತ್ತಲು ಆವರಿಸದ ಹಾಗೆ. ಕ್ರಿಮಿ, ಕೀಟ, ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ತಿನ್ನಲು ಏನೂ ಸಿಗದ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ ಇಲಿ, ಜಿರಲೆ, ಇರುವೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಕಾಟ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮನೆಯೇ ಇಷ್ಟು ಸ್ವಚ್ಛ ಇರುವಾಗ ಕೃತ್ರಿಮ ಸುಗಂಧ ಸೂಸುವ ಸ್ತ್ರೀಗಳ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಸೊಳ್ಳೆಗಳೆದ್ದರೆ ಅವುಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸೊಳ್ಳೆ ಪರದೆಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದೇ ಹೆಚ್ಚು ನೈಜ. ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣಬೇಕು ನಿಜ. ಆದರೆ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಜಾಹಿರಾತುಗಳಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ನೂರಾರು ಕಾಸ್ಟಿಕ್ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದರ ಬದಲಿಗೆ, ಉತ್ತಮ ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು, ನಿಮ್ಮ ಜೀವನ ಶೈಲಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಸುರಕ್ಷಿತತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಬಾಡಿ ಸ್ಟ್ರೀ, ಪರ್‌ಫ್ಯೂಮ್‌ಗಳು ನಮಗಿಲ್ಲ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಔಷಧಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಒಬ್ಬನ ಔಷಧಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ವಿಷ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಅಕ್ಷರಶಃ ಸತ್ಯ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ತಲೆನೋವು, ಕೆಮ್ಮು, ನೆಗೆಡಿ, ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಸುಟ್ಟ, ತರಚಿದ ಗಾಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಆಪ್ತ ಡಾಕ್ಟರ್ ಸಲಹೆ ಪಡೆದು ಕೊಂಡು ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಅನಿವಾರ್ಯವಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಬಳಸಿ. ಇನ್ನು ವೈದ್ಯರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗಾಗಿಯೇ, ಒಂದೊಂದು ಸಂದರ್ಭಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಔಷಧಿಯನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಡೋಸೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದರೂ ತೊಂದರೆಯೇ. ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಅದೇ ಜ್ವರ, ಅದೇ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವು ಅಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಬೇರೆಯವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಪ್ರತಿ ಔಷಧಿಗಳಿಗೆ ಎಕ್ಸ್‌ಪೈರಿ ದಿನಾಂಕ ಎಂದಿರುತ್ತದೆ; ದಿನಾಂಕ ಮುಗಿದಿರುವ ಔಷಧಿಗಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ತಕ್ಷಣ ಅವುಗಳನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಿ.

ವಿಷಕಾರಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಿಗದ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ತೆಗೆದಿಡಿ. ಅವು ಆಯಾ ಡಬ್ಬಿ, ಬಾಟಲಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿ, ಅವು ವಿಷ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವ ಹಾಗೆ ಇರಲಿ. ತಂಪು ಪಾನೀಯ, ಜ್ಯೂಸ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಬಳಸಿದ ಬಾಟಲುಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ವಿಷ ದ್ರವಗಳನ್ನು ಇಡಬೇಡಿ. ಹಾಗೆಯೇ ಅನುಪಯುಕ್ತ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸುಮ್ಮನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ.

ಈ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳ ವಿಲೇವಾರಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯ. ಡಿಟರ್ಜೆಂಟ್, ವಾಷಿಂಗ್ ಪೌಡರ್, ಫಿನಾಯಿಲ್ ಇತ್ಯಾದಿ ದ್ರವ್ಯಗಳು ಅನಾಯಾಸ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಚರಂಡಿ ಸೇರಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಇದು ಮುಂದೆ ವಾಯುಮಾಲಿನ್ಯ, ಜಲಮಾಲಿನ್ಯ ಮತ್ತು ಭೂಮಾಲಿನ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ. ಉಳಿದಿರುವ ಔಷಧಿಗಳು, ಕೀಟ ನಾಶಕ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಸ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ.

ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ರಾಸಾಯನಿಕ ವಿಷಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ, ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯ. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ನಮಗೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ನಾವು ಅವುಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತೇವೆ.